

DAVID BÁTOR

3buj

DAVID BÁTOR

Збуј

2014

7AR

Cyklus básní inspirovaný Prajkem
pro chvíle všední i nevšední,
zkrátka pro všechny dobré chlopy a roby,
kteří mají rádi život.

Má první jadrná sbírka psaná ve slezském nářečí.

Nic není vylhané, lidé jsou skuteční a básně pravdivé.

Zedník

(Josefu Herichovi)

Žultý hrnek s kafem – šlachovitá postava,
jsem s Bulatem Okudžavou a on tu nadává,
práskne knírem i očima a ide vyzdít chlév,
minulost opět se počíná – právě tuna a hef,
zasej vidím obrysy těch dnů kalně šerých,
stavbou kráčí jako fojt, zedník Josef Herich.

Kobeřice

(Občanům)

Hej, ruma si tu rubni,
je to tu samý Kubný,
krásne baráky a žadne,
blbe sídliště, máme tu aj
Baránky a Bitomský
bydlí u hřiště, zkrátka lid
dobrý a nikde žádný zmetek,
z pola či plevel vyryje Krettek,
až budě fajront, řekneš si, šlus...
s výplatou ti připluje Jan Křištof –
Kolumbus a vedle něho u kormidla
hbitý jako šipka bude sedět sám
kapitán, slavný Jenda Rybka,
no málem bych zapomněl, a to
by byla rána... v ráhnoví lze také
spatřit Bočka – Sandokana.

Hněvošice

(Občanům)

V Hněvošicích znám Černína,
vypili sme rybník vína,
vypili sme rybník vodky,
do prdele, kaj mám spodky?
Čučím z okna, pivo rubu,
vzpomenu na Dana Gubu,
ten se ožral v Klimkovicích
a do Poruby šel pak pěšky,
za tři dny ho našli doma
a na nohách měl cizí běžky.
A pak je tu Lokoč Pavel,
kurař umný, slepičince má
aj v autě, převáža v něm
celý kurník, kuří farma
na asfaltě, musím končit,
lide dobrý, nemožu furt psát,
ale vlastně kurňa musím,
vždyť nemám co žrát.

Strahovice

(Občanům)

V Strahovicích
robím chlěvky,
znám tam Halfary
a Štefky, skok
do Polska i do pole,
někde tu sem,
sbírám kobzole,
anebo zas omítám
staré chlěvky a v
kulturáku se válím
po stole... v Strahovicích
znám své Halfary a
Štefky.